

Щурецъ, майка и Мравка

Презъ едно чудно лѣто, когато житото бѣше напълно узрѣло, и жѣтваркигѣ пѣха своигѣ звучни пѣсни, щурецътъ тихичко нагласи своята цигулка и засвири пѣсенъта за хубавия слънчевъ Божи день.

— Щурчо, щурчо, колко си глупавъ... — Прекъсна го паякътъ. — Нима мислишъ, че въ живота може само съ свирене да се живѣе? Работа трѣбва, работа... Ето, вземи примѣръ отъ менъ: азъ никога не седя съ праздни рѣце...

— Да изсмуквашъ кръвта на невинни душички, като ги оплиташъ въ своята мрежа, и това ти наричашъ работа?!... Благодаря за съвета, но предпочитамъ да си остана беденъ, благороденъ цигуларъ, отколкото богатъ, упоритъ убиецъ, — отговори кротко щурецътъ.

— Добре, добре, Щурчо, ти сега философствувашъ, защото е лѣто и намирашъ храна въ изобилие, но да видимъ, когато зимата дойде, каква пѣсенъ ще засвиришъ...

— Тогава той ще бѣде моятъ най-любимъ гостъ, — намѣси се мравката, която случайно бѣ чула разговора имъ. — За благодарници като Щуреца, винаги има мѣсто въ моя домъ.

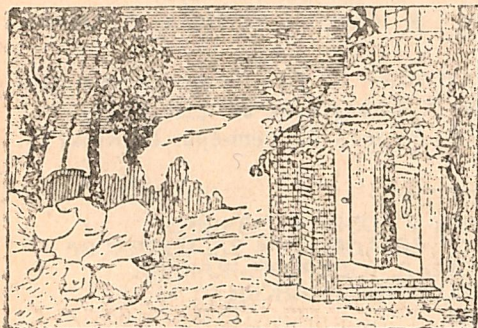
Паякътъ млъкна засраменъ и побърза да се прибере въ своето скривалище.

Щурецътъ наново засвири съ своята цигулка, а мравката, нарамила едно едро житно зърно, бавно, бавно го затегли къмъ своето скривалище.

АТАНАСЪ БАКЪРДЖИЕВЪ

забавенъ отгълъ

Скрита картина

Задача

Майката вика отъ балкона детето си, а то се е скрило въ градината и свири на гъдулка. Намѣрете го!

1	2	3	4
2			
3			
4			

Водоравно и отвесно едни и сѣщи думи: 1. Стара жена. 2. Крадецъ. 3. Малка рѣкичка, вада (мн. ч.). 4. Игрална детска костъ.